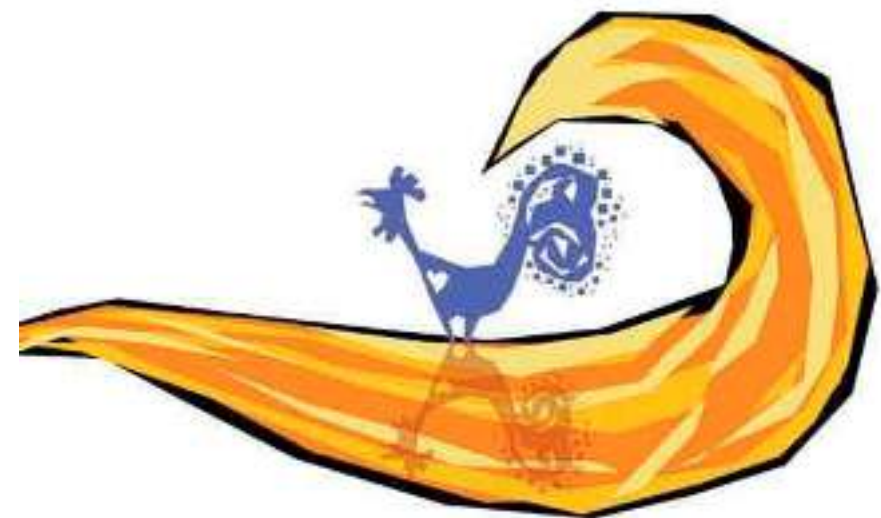

החטונה

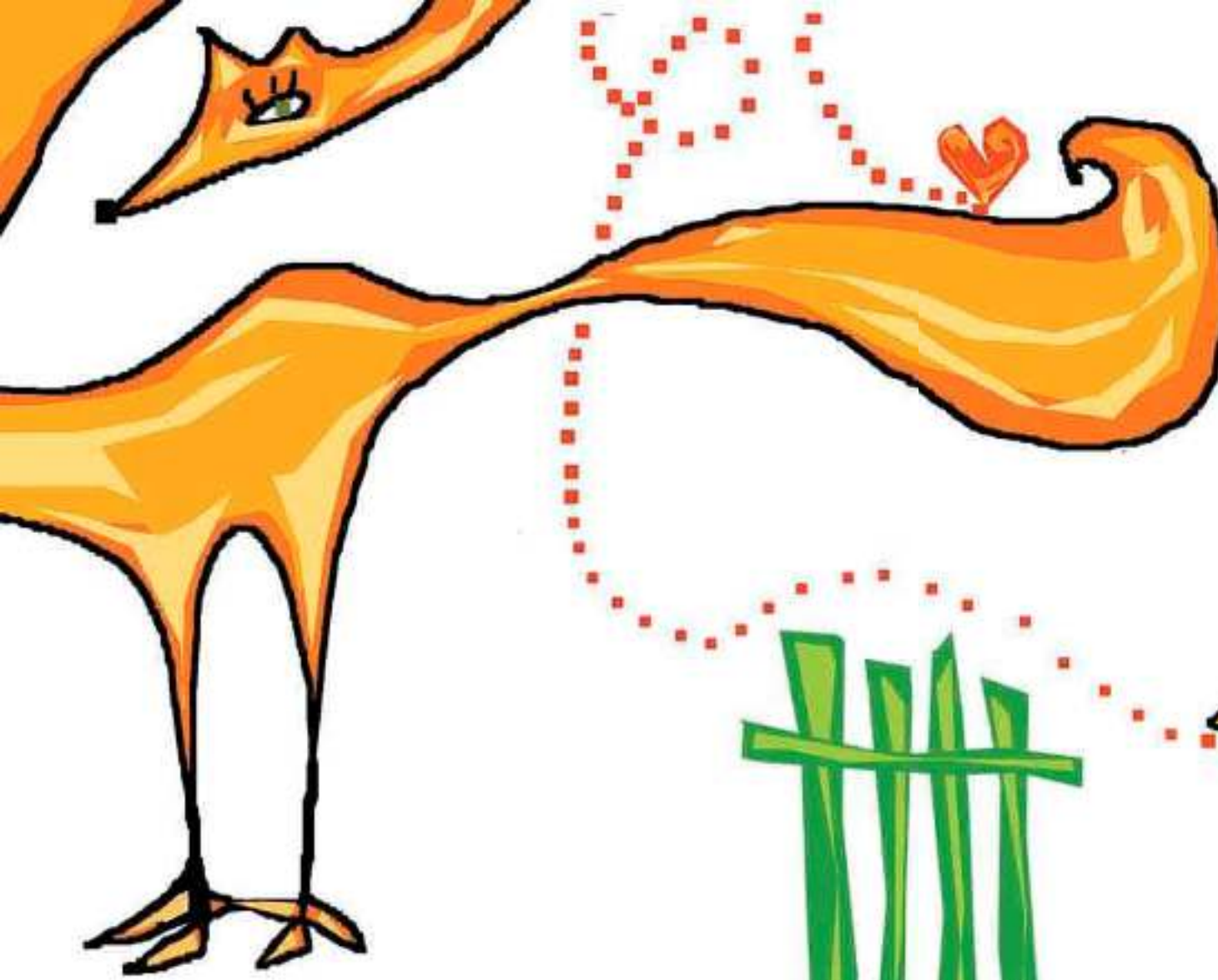
**מאת מוחמד ריזה שאמס
איור – עלי ריזה גולדוזיאן**

מר שכווי ישב על גדר ושר. פתאום
ראה את העלמה שועלה. לבו התחיל
לדפוק חזק.
"טראק-טראק-טררראק!" דפק מהר
וחזק לבו של מר שכווי.

לעלמה שועלה היו פנים צרים ועיניים יפות
וגדולות. עיניים יפות במיוחד! אך היפה ביותר היה
זנבה הארוך. כשהיא הלכה הזנב התנופף כמו פרח
ברוח ונע הנה והנה. בקיצור הזנב היה כה יפה
שמר שכווי התאהב בעלמה שועלה בכל לבו!

עלמה שועלה עברה לאט ליד
מר שכווי. היא גנבה את לבו
ולקחה אתה. כעת למר שכווי
לא היה יותר לב.

הוא קפץ מהגדר. אבל לא!
לפני שקפץ עוד שר את שירו
היפה ביותר. רק אז קפץ
מהגדר. אבל אולי קודם קפץ
ואת שירו שר רק אחר כך.

בכל אופן הוא היה נבון. לא ידע
מה עליו לעשות. היה, כפי
שאומרים, מבולבל לגמרי. והוא
שוב קפץ על הגדר.

הוא הלך לגברת הודו וביקש
שתשדך לו את העלמה שועלה. אך
גברת הודו נבהלה כל כך שגרונה
ניחר ולא הוציאה כל צליל.
אז מר שכווי הלך לגברת עזה
וביקש גם אותה. אך גברת עזה
סירבה.

הוא שאל את
גברת חתולה אך
גם היא סירבה,
וכך סירבו גם
הגברות אווזה
וברוזה.

בסוף מר שכווי הלך למר חמור. מר חמור,
שהיה כאמור חמור, הסכים להיות השדכן.
הוא הלך לעלמה שועלה והציע לה את
השידוך.

הם עשו כל הסידורים
לקראת החתונה.

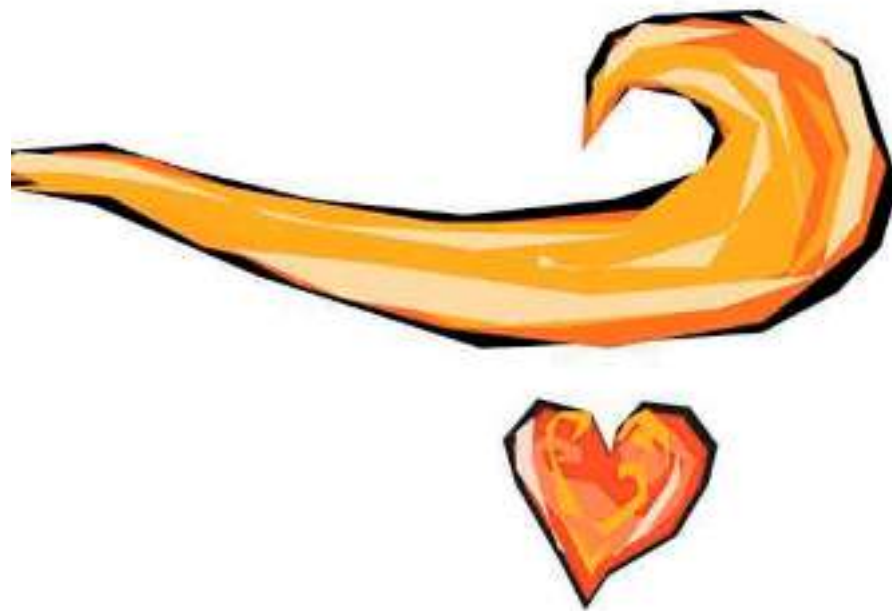
העלמה שועלה הסכימה
בכל לבה לשאת את מר
שכווי.

הוכנה מסיבה גדלה והוזמנו כל התרנגולות,
התרנגולים והשועלים לטקס החתונה. מובן
שאף אחד מהתרנגולים והתרנגולות לא
הגיעו. אך כל השועלים באו ברצון וחגגו כל
הלילה.

למחרת רק נוצות צבעוניות אחדות
נשארו מהחתן!

